

BIJLAGE A BIJ ONTWERP-METHODEBESLUIT

Nummer: 102106-43
Betreft zaak: Bijlage A bij besluit tot vaststelling van de methode van de korting ter bevordering van de doelmatige bedrijfsvoering en van het rekenvolume van elke tariefdrager waarvoor een tarief wordt vastgesteld ingevolge artikel 41, eerste lid, van de Elektriciteitswet 1998 voor de jaren 2007 tot en met 2009

1	Inleiding	1
2	Bepalen van de toegestane totale inkomsten.....	7
3	Bepalen van het rekenvolume	19
4	Bepalen van de x-factor	21
5	Bepalen gestandaardiseerde economische kosten	26
	5.1 Inleiding	26
	5.2 Operationele kosten	28
	5.3 Afschrijvingen	28
	5.4 Vermogenskostenvergoeding.....	30
6	Samengestelde output	31
7	Continuïteit van de regulering.....	33

1 Inleiding

1. Deze bijlage beschrijft de methode die wordt gebruikt voor de berekening van de doelmatigheidskorting (hierna: x-factor) en de rekenvolumina voor de netbeheerders elektriciteit met uitzondering van de beheerder van het landelijk hoogspanningsnetwerk (hierna: netbeheerders). Bijlage B bevat het bijbehorende berekeningsmodel. De formules in deze bijlage verwijzen naar de formules in bijlage B. Deze bijlage is onderdeel van besluit 102106-43.
2. De methode in dit methodebesluit geldt voor de periode die loopt vanaf het jaar 2007 tot en met het jaar 2009 (hierna: derde reguleringsperiode). De derde reguleringsperiode bestrijkt daarmee een periode van drie jaar.

3. De Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit (hierna: de Raad) hanteert in de derde reguleringsperiode, evenals in de tweede reguleringsperiode, maatstafconcurrentie als reguleringsystematiek voor de netbeheerders.
Maatstafconcurrentie resulteert voor alle netbeheerders in een generieke korting op de tarieven. In het systeem van maatstafconcurrentie wordt de doelmatigheidskorting gebaseerd op de gemiddelde productiviteitsverandering van de netbeheerders. De productiviteitsverandering is het verschil in verandering van gestandaardiseerde economische kosten (hierna: kosten) en output in een bepaalde periode, waarbij kosten en output zijn gestandaardiseerd.
4. Maatstafconcurrentie is de beste manier om de gereguleerde netbeheerders van voldoende prikkels tot efficiëntie te voorzien. Netbeheerders die beter presteren dan andere netbeheerders halen een meer dan gemiddelde rentabiliteit, terwijl netbeheerders die onder het gemiddelde scoren een lagere rentabiliteit halen. Elke netbeheerder voelt daardoor voortdurend de prikkel om zo doelmatig mogelijk te opereren om zo de concurrentie bij te houden of deze voor te blijven. Daarnaast leiden eventuele sectorbrede kostenverhogingen tot een lagere x-factor waardoor dergelijke sectorbrede kosten in de volgende reguleringsperiode(n) aan de netbeheerders worden vergoed in de tarieven.
5. In de derde reguleringsperiode zijn wijzigingen in de regulering aangebracht ten opzichte van de voorgaande periode. De belangrijkste wijzigingen betreffen het afschaffen van nacalculatie en de aangepaste wijze waarop de x-factor wordt bepaald. Hieronder wordt ingegaan op deze wijzigingen.

Afschaffen nacalculatie

6. In tegenstelling tot de tweede reguleringsperiode wordt de x-factor voor de derde reguleringsperiode niet geschat, maar vooraf vastgesteld. De x-factor in de derde reguleringsperiode wordt vastgesteld op basis van de jaarlijkse gemiddelde productiviteitsverandering van alle netbeheerders gedurende de tweede reguleringsperiode¹. De productiviteitsverandering die gedurende de derde reguleringsperiode wordt gerealiseerd door de netbeheerders dient in beginsel als basis voor de bepaling van de x-factor voor de vierde reguleringsperiode.

7. Doordat de nacalculatie wordt afgeschaft worden de totale toegestane inkomsten van netbeheerders niet meer herberekend op basis van het verschil tussen de geschatte en de gerealiseerde productiviteitsverandering van de netbeheerders. Op deze wijze worden de financiële voordelen van eventuele efficiëntieverbeteringen omvangrijker. Hierdoor worden de netbeheerders nog meer geprikkeld om doelmatiger te werken.

Bepalen x-factor

8. De x-factor in de derde reguleringsperiode is mede gebaseerd op de *jaarlijkse* gemiddelde productiviteitsverandering van alle netbeheerders over de jaren 2003 tot en met 2005. In de tweede reguleringsperiode werd de x-factor bepaald door productiviteitsverandering tussen twee verschillende jaren (2002 versus 2005) te bepalen². Deze wijziging heeft als voordeel dat kostenveranderingen in de tussenliggende periode ook worden meegenomen bij het bepalen van de x-factor.

¹ Zie hoofdstuk 4 voor een gedetailleerde beschrijving van de wijze van bepalen van de x-factor.

² Zie hoofdstuk 4 voor een gedetailleerde beschrijving van de wijze van bepalen van de x-factor.

2 Bepalen van de toegestane totale inkomsten

9. Op basis van artikel 41b, eerste lid Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) worden de toegestane totale inkomsten jaarlijks berekend met inachtneming van de toegestane inkomsten van het jaar ervoor, de verandering van de consumentenprijsindex (hierna: cpi), de doelmatigheidskorting (hierna: x-factor) en de kwaliteitsterm (hierna: de q-factor). Ten einde de formules zo leesbaar mogelijk te houden is de q-factor in de formules in deze methodebeschrijving achterwege gelaten (formules 1 en 2).
10. De Raad stelt op basis van artikel 41c, eerste lid E-wet de tarieven van de netbeheerders vast. Dit zijn alle tarieven over de verschillende netvlakken, en voor verschillende tariefdragers zoals bepaald in de tariefstructuur bedoeld in artikel 36 E-wet. Het somproduct van al deze tarieven met de tariefdragers waarvoor ze gelden, bepaalt de toegestane totale inkomsten voor de netbeheerder. De toegestane totale inkomsten zijn het maximum dat een netbeheerder, bij vastgestelde rekenvolumes van de tariefdragers, in rekening mag brengen. Het somproduct van alle tarieven met de rekenvolumes³ die voor de betreffende tarieven zijn vastgesteld dient dan ook ten hoogste gelijk te zijn aan de toegestane totale inkomsten van de netbeheerder (formule 3).
11. Zoals in randnummer 9 is neergelegd is het startpunt bij het bepalen van de toegestane totale inkomsten van een netbeheerder de toegestane totale inkomsten van de betreffende netbeheerder in het daaraan voorafgaande jaar gecorrigeerd voor de cpi en de x-factor (formule 4). De toegestane totale inkomsten in het eerste jaar van de derde reguleringsperiode worden dus gebaseerd op de toegestane totale inkomsten in het laatste jaar van de tweede reguleringsperiode aangepast met cpi⁴ en de x-factor.

³ Met uitzondering van éénmalige aansluittarieven en nieuwe categorieën.

⁴ Het betreft de cpi zoals omschreven in artikel 41b, eerste lid E-wet.

Gedurende de derde reguleringsperiode worden de toegestane totale inkomsten bepaald door de toegestane totale inkomsten van het jaar er voor te corrigeren voor cpi en de x-factor (formules 5 tot en met 7).

12. De Raad maakt, op grond van artikel 41c, tweede lid E-wet, van de mogelijkheid gebruik om de tarieven gedurende een reguleringsperiode te corrigeren voor schattingsfouten. Onder een schattingsfout wordt in ieder geval verstaan de verrekening van eventuele schattingsfouten uit de tweede reguleringsperiode (formule 8), de correctie voor het op nul stellen van het landelijke uniforme producenten transporttarief (hierna: LUP) en objectiveerbare regionale verschillen.

Schattingsfout uit de tweede reguleringsperiode

13. De Raad heeft voorafgaand aan de tweede reguleringsperiode een inschatting gemaakt van de gemiddelde productiviteitsverandering die zich gedurende die periode binnen de sector zou voordoen. In het methodebesluit tweede reguleringsperiode⁵ is neergelegd dat de gemiddelde productiviteitsverandering aan het einde van de reguleringsperiode wordt vastgesteld op basis van (een groep van) efficiënte netbeheerder(s) (hierna: de meetgroep).
14. Indien de geschatte en de gerealiseerde gemiddelde productiviteitsverandering verschillen, zijn de totale toegestane inkomsten van de netbeheerders in de tweede reguleringsperiode te hoog of te laag vastgesteld. Om te corrigeren voor het over- of onderrendement dat netbeheerders in de tweede reguleringsperiode hebben behaald, wordt het financiële effect van het verschil tussen geschatte en gerealiseerde gemiddelde productiviteitsverandering (hierna: de schattingsfout) via het jaarlijkse tariefbesluit verwerkt in de tarieven van het jaar 2007. Indien het effect op de tarieven van het jaar

⁵ Dit methodebesluit heeft kenmerk 100947-82 en is gepubliceerd op de Internetpagina van DTe, www.dte.nl.

2007 substantieel is, kan ervoor worden gekozen om de financiële effecten evenredig te verwerken in de tarieven gedurende meerdere jaren.

15. Om de schattingsfout te bepalen wordt een meetgroep gehanteerd. De Raad heeft geconstateerd dat de meetgroep volgens de criteria uit het methodebesluit tweede reguleringsperiode slechts uit één netbeheerder (ONS Netbeheer B.V.) zou bestaan. In het methodebesluit tweede reguleringsperiode is tevens opgenomen dat een voldoende representatieve doorsnede van de netbeheerders dient te behoren tot de meetgroep. Aangezien de efficiënte netbeheerder een marktaandeel van nog geen 1% heeft, is hier geen sprake van.
16. De Raad heeft daarom geconsulteerd op welke wijze de algemene productiviteitsverandering van de tweede reguleringsperiode dient te worden bepaald. In november 2005 heeft de Raad het consultatiedocument 'Meetgroep netbeheerders elektriciteit' (hierna: consultatiedocument meetgroep) gepubliceerd. In het consultatiedocument meetgroep stelt de Raad enkele additionele criteria voor ter uitbreiding van de meetgroep. Door additionele criteria te hanteren bestaat de meetgroep niet alleen uit efficiënte bedrijven, maar ook uit bedrijven die gedurende de tweede periode minder efficiënt waren.
17. De uitbreiding van de meetgroep met minder efficiënte netbeheerders heeft echter gevolgen voor de wijze waarop de gemiddelde productiviteitsverandering dient te worden gemeten. De methode aan de hand waarvan de gemiddelde productiviteitsverandering wordt vastgesteld dient rekening te houden met het feit dat minder efficiënte netbeheerders relatief makkelijker een productiviteitsverbetering kunnen realiseren dan efficiënte netbeheerders. In het consultatiedocument meetgroep zijn enkele methoden weergegeven om de gemiddelde productiviteitsverandering te corrigeren voor de verschillen in efficiëntie tussen de netbeheerders.

18. Meerdere netbeheerders hebben op het consultatiedocument gereageerd⁶. Netbeheerders achten het van belang dat de meetgroep bestaat uit een voldoende representatieve doorsnede van de netbeheerders. Alle respondenten waren voor uitbreiding van de meetgroep met minder efficiënte netbeheerders. Tevens waren de respondenten er voorstander van om bij het vaststellen van de gemiddelde productiviteitsverandering te corrigeren voor de verschillen in efficiëntie tussen de netbeheerders. De meeste respondenten waren daarbij voor een correctie die als uitgangspunt heeft dat netbeheerders gedurende de eerste en tweede reguleringsperiode de achterstand in efficiëntie gelijkmatig hebben weggewerkt⁷.
19. Bij het samenstellen van de meetgroep heeft de Raad in zijn overweging meegewogen dat op basis van de meetgroep de gemiddelde productiviteitsverandering wordt gemeten, die representatief wordt geacht voor de ontwikkeling in de sector netbeheer elektriciteit. Aangezien het de productiviteitsverandering van de sector netbeheer elektriciteit als geheel betreft is de Raad van mening dat de meetgroep in beginsel uit alle netbeheerders dient te bestaan. Dit is ook mogelijk, omdat kan worden gecorrigeerd voor de verschillen in (in)efficiëntie tussen de netbeheerders.
20. Gelet op alle reacties heeft de Raad besloten de meetgroep voor de tweede reguleringsperiode uit te breiden tot alle netbeheerders en de gemeten productiviteitsverandering te corrigeren voor verschillen in efficiëntie tussen de netbeheerders op basis van de correctie zoals beschreven in variant 2b van het consultatiedocument meetgroep.

⁶ De reacties zijn gepubliceerd op de Internetpagina van DTe (www.dte.nl).

⁷ Het betreft variant 2b van het consultatiedocument.

LUP

21. Het LUP is tijdens de tweede reguleringsperiode (met ingang van 1 juli 2004) op nul gesteld. Dit heeft tot gevolg gehad dat de inkoopkosten van de regionale netbeheerders bij TenneT en/of bij hoger gelegen regionale netbeheerders met 110 en/of 150 kV netten zijn gestegen. Voor regionale netbeheerders met 110 en/of 150 kV netten in beheer gold tevens dat deze netbeheerders gecompenseerd dienden te worden voor gederfde inkomsten als gevolg van de afschaffing van het LUP. De toegestane totale inkomsten van de netbeheerders waren echter aan het begin van de tweede reguleringsperiode al vastgelegd. Om de regionale netbeheerders te compenseren voor de financiële effecten die zich in de jaren 2004 tot en met 2006 hebben voorgedaan is in de tariefbesluiten extra tariefruimte toegekend aan de betreffende netbeheerders.

22. Bovengenoemde wijze van compenseren wordt ook gehanteerd gedurende de derde reguleringsperiode. Reden hiervoor is dat het LUP werd vastgesteld op basis van 25 procent van de kosten van de netten van 110 kV en hoger en in rekening werd gebracht aan producenten met productiemiddelen die zijn aangesloten op deze netvlakken. Het beheer van de 110 en 150 kV netten zal op grond van de Splitsingswetsvoorstel per 1 januari 2008 mogelijk worden overgedragen aan TenneT, waardoor het niet meer noodzakelijk is dat netbeheerders individueel worden gecompenseerd voor de financiële effecten van afschaffing van het LUP⁸. Ten aanzien van het jaar 2007 worden de betreffende netbeheerders in het tariefbesluit voor het jaar 2007 gecompenseerd voor de financiële effecten van afschaffing van het LUP.

⁸ Mocht de Splitsingswet niet of later in werking treden, dan worden de netbeheerders gedurende de resterende jaren van de derde reguleringsperiode via de tariefbesluiten financieel gecompenseerd.

Regionale verschillen

23. In de overeenkomsten elektriciteit en gas⁹, is vastgelegd dat de Raad gedurende de tweede reguleringsperiode onderzoek zal uitvoeren naar het bestaan van eventuele objectiveerbare regionale verschillen (hierna: ORV) die tariefverhogingen dan wel tariefverlagingen vanaf de derde reguleringsperiode rechtvaardigen. Op basis van de uitkomsten van het onderzoek kan worden geconstateerd dat lokale heffingen¹⁰ en waterkruisingen¹¹ objectiveerbare regionale verschillen zijn die (vanwege het daaruit voortvloeiende verschil in kostenstructuur) aanleiding zouden kunnen geven tot het toekennen van extra toegestane totale inkomsten aan bepaalde netbeheerders.
24. Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft het voornemen om een substantieel deel van de lokale heffingen, te weten precario, per 1 januari 2007 af te schaffen¹². Het overgebleven deel aan lokale heffingen (gedoogbelasting) zal naar verwachting niet langer aan te merken zijn als een regionaal verschil. De totale toegestane inkomsten worden daarom niet gecorrigeerd voor verschillen in lokale heffingen tussen netbeheerders die voortvloeien uit het onderzoek ORV¹³. Wel zal de Raad, bij afschaffing van precario, op grond van artikel 41c E-wet de tarieven corrigeren voor de gemiddelde precario die in de tarieven is begrepen.

⁹ Betreffende overeenkomsten zijn op respectievelijk 26 mei 2003 (elektriciteit) en 3 november 2003 (gas) gesloten tussen de regionale netbeheerders en de directeur van de Dienst uitvoering en toezicht Energie. De van toepassing zijnde artikelen zijn artikel 14 (overeenkomst gas) en artikel 16 (overeenkomst elektriciteit).

¹⁰ Hieronder wordt verstaan precario- en gedoogbelasting (zie rapport van The Brattle Group op www.dte.nl).

¹¹ Het betreft waterkruisingen langer dan 1 kilometer (zie ook rapport van The Brattle Group op www.dte.nl).

¹² Dit is in een brief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aan de Tweede Kamer meegedeeld. Er is bovendien, tijdens de behandeling van de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, een motie aangenomen om precario met terugwerkende kracht (tot 26 augustus 2005) te verbieden.

¹³ Mocht op 1 januari 2007 blijken dat afschaffing van precario (nog) niet heeft plaatsgevonden, dan zal via de tariefbesluiten alsnog worden gecorrigeerd voor dit structurele verschil in kostenstructuur vanaf de derde reguleringsperiode.

¹⁵ Mocht de Splitsingswet niet of later in werking treden, dan wordt DNWB gedurende de derde reguleringsperiode via de tariefbesluiten financieel gecompenseerd. Indien de Splitsingswet op 1 januari 2008 in werking treedt zal, indien het

25. Met betrekking tot de waterkruisingen kan worden opgemerkt dat een aanzienlijk deel van de meerkosten betrekking heeft op netvlakken (≥ 110 kV) waarvan het beheer op grond van de Splitsingswet per 1 januari 2008 wordt overgedragen aan de landelijke netbeheerder, TenneT. De verhoging van de toegestane totale inkomsten als gevolg van extra kosten die DELTA Netwerkbedrijf B.V. (hierna: DNWB) maakt als gevolg van waterkruisingen heeft daarmee grotendeels een incidenteel karakter en wordt op grond van artikel 41c E-wet verwerkt in de tarieven voor het jaar 2007¹⁵.

3 Bepalen van het rekenvolume

26. Ingevolge artikel 41a, eerste lid E-wet stelt de Raad aan het begin van de reguleringsperiode de rekenvolumes vast. Deze rekenvolumes gelden voor de gehele reguleringsperiode. Zoals al is neergelegd in randnummer 9, worden de toegestane totale inkomsten in een bepaald jaar berekend met inachtneming van de toegestane totale inkomsten van het jaar ervoor, de x-factor, de q-factor en de cpi. Dientengevolge dient de ontwikkeling van de volumes geen invloed te hebben op de toegestane totale inkomsten van een netbeheerder. In het geval van een absolute of relatieve verandering van de volumes ten opzichte van de rekenvolumes die zijn gehanteerd om de toegestane totale inkomsten in de voorgaande reguleringsperiode te bepalen dient dus te worden gecorrigeerd (formules 9 en 10).
27. Voor tariefcomponenten die in 2005 nog niet in rekening werden gebracht is geen bijdrage in de toegestane totale inkomsten opgenomen. Op grond van artikel 41a,

overgebleven deel van de waterkruisingen wel als substantieel en objectiveerbaar regionaal verschil kan worden aangemerkt, alsnog worden gecorrigeerd voor dit structurele verschil in kostenstructuur.

tweede lid E-wet heeft de Raad de bevoegdheid om gedurende de reguleringsperiode de rekenvolumes aan te passen. In de praktijk zal dit gebeuren als er significante wijzigingen zijn in de volumes van de huidige tariefdragers en/of als er nieuwe tariefdragers ontstaan.

28. Ten aanzien van de eenmalige aansluittarieven geldt dat de volumes jaarlijks significant kunnen verschillen. Het is daarom niet zinvol om de tariefelementen die hier betrekking op hebben mee te nemen in de bepaling van de rekenvolumes. Vandaar dat hiervan is geabstraheerd in de formules.

4 Bepalen van de x-factor

29. De Raad stelt op grond van artikel 41a, eerste lid E-wet de x-factor vast. De x-factor in de derde reguleringsperiode is gebaseerd op de gemiddelde, jaarlijkse productiviteitsverandering van alle netbeheerders gedurende de jaren 2003, 2004 en 2005 gecorrigeerd voor verschillen in efficiëntie en het effect van de gewijzigde vermogenskostenvergoeding. Tevens wordt de x-factor gebaseerd op het verschil tussen de verwachte totale toegestane inkomsten 2006 en de gerealiseerde totale toegestane inkomsten in 2006 (hierna: de aansluitfactor) (formules 11 tot en met 26).

De gemiddelde productiviteitsverandering

30. De totale toegestane inkomsten van netbeheerders zijn in de tweede reguleringsperiode middels een individuele x-factor in lijn gebracht met het efficiënte kostenniveau¹⁶. Hierdoor kan vanaf de derde reguleringsperiode worden volstaan met een generieke x-factor. Toepassing van een generieke x-factor leidt ertoe dat de gemiddelde

¹⁶ Het efficiënte kostenniveau voor een netbeheerder is het niveau waarbij individuele inefficiënties en overwinsten zijn weggewerkt.

productiviteitsverandering wordt verdisconteerd in de totale toegestane inkomsten van de netbeheerders. Dit heeft tot gevolg dat netbeheerders die een hogere dan gemiddelde productiviteitsverandering realiseren een meer dan gemiddeld rendement behalen, terwijl netbeheerders die een lagere dan gemiddelde productiviteitsverandering realiseren een minder dan gemiddeld rendement behalen. De netbeheerders voelen hierdoor voortdurend de prikkel om zo doelmatig mogelijk te opereren.

31. De generieke x-factor voor de derde reguleringsperiode wordt vastgesteld op basis van de werkelijke jaarlijkse, gemiddelde productiviteitsverandering van alle netbeheerders in de jaren 2003, 2004 en 2005. Bij het vaststellen van de jaarlijkse gemiddelde productiviteitsverandering is gecorrigeerd voor de verschillen in efficiëntie tussen netbeheerders. Deze correctie is op dezelfde wijze vormgegeven zoals neergelegd in randnummer 20.

32. De x-factor in de derde reguleringsperiode is gebaseerd op de jaarlijkse gemiddelde productiviteitsverandering van alle netbeheerders over de jaren 2003 tot en met 2005¹⁷. In de tweede reguleringsperiode werd de x-factor bepaald door productiviteitsverandering tussen twee verschillende jaren (2002 versus 2005) te bepalen. Het baseren van de x-factor op de jaarlijkse gemiddelde productiviteitsverandering heeft als voordeel dat de x-factor mede wordt vastgesteld op basis van eventuele kostenveranderingen die zich voordoen tijdens één of enkele jaren in de reguleringsperiode. Door de x-factor op deze wijze te bepalen wordt de x-factor dus representatiever voor de productiviteitsverandering die gedurende de gehele reguleringsperiode heeft plaatsgevonden. De invloed van specifieke omstandigheden die in een enkel meetjaar leiden tot een kostenschok wordt hiermee beperkt.

¹⁷ In de tweede reguleringsperiode werd de x-factor bepaald door productiviteitsverandering tussen twee verschillende jaren (2002 versus 2005) te bepalen.

33. Bij het bepalen van de generieke x-factor wordt de vermogenskostenvergoeding voor de derde reguleringsperiode gehanteerd. De vermogenskostenvergoeding die in de derde reguleringsperiode wordt gehanteerd wijkt af van de in de tweede reguleringsperiode gehanteerde vermogenskostenvergoeding. Hiervoor dient te worden gecorrigeerd (zie formules 21 tot en met 25). In bijlage C is neergelegd hoe de vermogenskostenvergoeding voor de derde reguleringsperiode is bepaald.

De aansluitfactor

34. De Raad heeft voorafgaand aan de tweede reguleringsperiode een inschatting gemaakt van de gemiddelde productiviteitsverandering die zich gedurende die periode binnen de sector zou voordoen.
35. Zoals ook neergelegd in randnummer 14 kan de verwachte gemiddelde productiviteitsverandering van de netbeheerders gedurende de tweede reguleringsperiode afwijken van de gerealiseerde productiviteitsverandering. Dit heeft tot gevolg dat de totale toegestane inkomsten van de netbeheerders in de tweede reguleringsperiode te hoog of te laag zijn vastgesteld. Om te voorkomen dat dit effect doorwerkt in de totale toegestane inkomsten van de derde reguleringsperiode dient hiervoor te worden gecorrigeerd.
36. De aansluitfactor corrigeert voor het verschil tussen de achteraf herberekende toegestane totale inkomsten van de netbeheerders voor 2006 en de vooraf geschatte toegestane totale inkomsten voor 2006, zodat de totale toegestane inkomsten van de netbeheerders aan het einde van de derde reguleringsperiode zijn gebaseerd op het efficiënte kostenniveau.

5 Bepalen gestandaardiseerde economische kosten

5.1 Inleiding

37. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de bepaling van de (gestandaardiseerde economische) kosten van de netbeheerders. Alle kosten die in de productiviteitsmeting worden meegenomen worden als beïnvloedbaar beschouwd. Om de productiviteitsverandering van netbeheerders goed met elkaar te kunnen vergelijken is een standaard voor financiële verslaggevingregels opgesteld, de zogeheten regulatorische accountingregels (hierna: RAR). De netbeheerders rapporteren jaarlijks (onder meer) de kostengegevens met inachtneming van de RAR¹⁸. De gestandaardiseerde kosten bestaan uit operationele kosten en kapitaalskosten (formule 27). De kapitaalskosten bestaan uit
- a. afschrijvingen op gestandaardiseerde activawaarde; en
 - b. vermogenskostenvergoeding op de gestandaardiseerde activawaardes.
38. In paragraaf 5.2 tot en met 5.4 wordt ingegaan op de bepaling van bovengenoemde kostensoorten.

¹⁸ Netbeheerders vullen jaarlijks de CODATA-module productiviteitsdata in. In deze module zijn de gegevens opgenomen waarmee de Raad de productiviteitsverandering berekent.

5.2 Operationele kosten

39. De operationele kosten worden bepaald met inachtneming van de RAR.

5.3 Afschrijvingen

40. De activabasis is gestandaardiseerd (hierna: gestandaardiseerde activawaarde) om te voorkomen dat verschillen in afschrijvingstermijnen en activawaardering tussen netbeheerders invloed hebben op de productiviteitsmeting. De gestandaardiseerde activawaarde bestaat uit twee delen. Enerzijds de waarde van de activa die zijn aangeschaft of in gebruik genomen vóór 1 januari 2001, anderzijds de activa die zijn aangeschaft of in gebruik genomen op 1 januari 2001 of later (formule 29).
41. De gestandaardiseerde activawaarde van de vaste activa die zijn aangeschaft of in gebruik genomen vóór 1 januari 2001 (hierna: oude GAW), alsmede de resterende afschrijvingstermijn van deze activa vanaf 1 januari 2001, zijn voor elke netbeheerder vastgelegd in het besluit tot vaststelling van de korting ter bevordering van de doelmatige bedrijfsvoering voor de periode 2001-2003¹⁹. Met behulp van de richtlijnen beschreven in de regulatorische accountingregels²⁰ wordt de activawaarde en de afschrijvingen van activa die zijn aangeschaft of in gebruik genomen op 1 januari 2001 of later (hierna: nieuwe GAW).

¹⁹ De gestandaardiseerde activawaarde en afschrijvingskosten zijn vastgelegd in het tweede herziene besluit op bezwaar tot vaststelling van de korting ter bevordering van de doelmatige bedrijfsvoering ingevolge artikel 41 eerste lid, E-wet voor de periode 2001-2003, gedateerd 3 juni 2003, met kenmerk 101496-65.O.191.

²⁰ Het betreft de regulatorische accountingregels voor regionale netbeheerders elektriciteit, zie www.dte.nl.

42. De afschrijvingen worden bepaald door de afschrijvingen op de oude GAW en de afschrijvingen op de nieuwe GAW bij elkaar op te tellen (formule 30).
43. De oude GAW wordt bepaald door de jaarlijkse afschrijvingen op de oude GAW van de oude GAW af te trekken (formule 31). De jaarlijkse afschrijvingen voor de oude GAW zijn voor elke netbeheerder te berekenen door de gestandaardiseerde activawaarde te delen door de resterende afschrijvingstermijn.
44. De nieuwe GAW wordt bepaald met inachtneming van de investeringen in activa die zijn aangeschaft of in gebruik genomen op 1 januari 2001 of later en de afschrijvingen op deze investeringen (formule 32).

5.4 Vermogenskostenvergoeding

45. Met de tariefinkomsten worden onder meer de kapitaalskosten die voortvloeien uit het historisch geïnvesteerde en gestandaardiseerde kapitaal vergoed. Dit wordt bereikt door de netbeheerders jaarlijks een procentuele vergoeding ter hoogte van de gewogen gemiddelde vermogenskostenvoet (hierna: WACC) toe te kennen over de gestandaardiseerde activawaarde.
46. Door middel van de WACC krijgen de netbeheerders een vergoeding voor de onzekerheid in toekomstige kosten en inkomsten. Deze mate van onzekerheid is een kenmerk van de sector waarin netbeheerders opereert. Met de WACC worden netbeheerders in de gelegenheid gesteld om een redelijk rendement over het geïnvesteerde vermogen te behalen, waardoor kapitaal van vermogensverschaffers kan worden aangetrokken. In bijlage C wordt neergelegd op welke wijze de reële WACC wordt bepaald.

6 Samengestelde output

47. De Total Factor Productivity (hierna: TFP) methode wordt gehanteerd om de productiviteitsverandering te meten. De samengestelde output wordt als outputparameter gehanteerd. De samengestelde output is een benadering van de gerealiseerde afzet in onder meer kilowatt en kilowattuur op de verschillende netvlakken, uitgedrukt in euro's (formule 38 en 39). De samengestelde output wordt berekend door de output van een individuele netbeheerder per tariefcomponent te wegen op basis van de sectortarieven. Dit is te vergelijken met het berekenen van de toegestane totale inkomsten, waarbij voor de tarieven de gemiddelde sectortarieven worden gebruikt. Op deze wijze wordt rekening gehouden met de in de wetsgeschiedenis genoemde mogelijk relevante factor als netconfiguratie.
48. Hoewel de benaming vastrechtstarieven aansluitdienst overeen kan komen tussen verschillende netbeheerders, is de door de netbeheerders gehanteerde definitie vaak verschillend. Derhalve kunnen voor deze tarieven geen sectortarieven bepaald worden. Echter, de vastrechtstarieven aansluitdienst worden wel opgenomen in de samengestelde output. Het resultaat wordt voor iedere netbeheerder opgeteld bij de eerder verkregen samengestelde output voor die netbeheerder.

7 Continuïteit van de regulering

49. De Raad is voornemens ook in de komende reguleringsperioden maatstafconcurrentie als reguleringssystematiek te hanteren. Daarbij wordt de x-factor voor de vierde reguleringsperiode in beginsel vastgesteld aan de hand van de productiviteitsverandering die de netbeheerders gedurende de derde reguleringsperiode realiseren. Hiermee ontstaat een transparant systeem voor langere termijn, waardoor netbeheerders zoveel

mogelijk zekerheid verkrijgen omtrent de manier waarop de vergoeding voor hun diensten wordt vastgesteld. Het nastreven van continuïteit in het systeem is een inherent onderdeel van maatstafconcurrentie.

50. Indien de splitsingswet wordt aangenomen heeft dit geen gevolgen voor de regulering op hoofdlijnen. Het kan echter wel gevolgen hebben voor de invulling van de regulering. Zo kunnen de effecten van de overdracht van het beheer van de 110 en 150 kV netten op het kostenniveau van de netbeheerders verschillen, aangezien sommige netbeheerders wel 110 en 150 kV netten beheren en anderen niet. Dit kan tot gevolg hebben dat de Raad hiermee rekening dient te houden in de vierde reguleringsperiode.